

L'ANTONI CUMELLA és un dels centres educatius que em van patir. Un ase dels cops d'un jove perjudicat per la disbauxa hormonal i la inconsciència adolescent. Tot plegat, per si fóra poc, mixturat amb un TDHA encara nonat, desconegut.

Entre els seus murs educatius jo no aguantava al Formulin, a grec hi

vaig anar un cop, només veia pits i culs i m' enamorava dia sí dia també. Era més de la fotocopiadora, per reduir resums utilitzats furtivament als exàmens, que de

l'aula; abans copiar que estudiar, millor a la cantina que a la biblioteca, a la gespa que a francès, al pati encistellant que a classe escoltant.

Jo mateix em vaig negar el dret a l'educació i al creixement competencial per adquirir els coneixements imprescindibles com a resposta a un món virulentament competitiu. I ho vaig fer tot sol.

Però ara, amb les retallades i l'austericidi educatiu, són altres qui estan

posant en perill el futur de l'escola integradora, igualitària i garant d'un futur millor. Aquest model de conversió d'infants i joves en ciutadans lliures, competents, responsables, crítics i autosuficients, està essent agredida sota el subterfugi de la manca de recursos que sí emanen per la Feria d'Abril, el Grup Godó, documentals televisius sobre Pujol, subvencions a partits polítics o sindicats i tantes altres xocolates del lloro que han acabat convertint el país en una orgia de cacaus.

Per això el dijous a la tarda una tancada de pares, professors i alumnes de l'IES Antoni Cumella, defensava una escola pública i de qualitat. Fins a mitjanit van visionar

documentals, van fer debats i van realitzar un taller per aprendre a riure, segons ells, "de les retallades, la Rigau i el Wert".

Eren 40 persones aproximadament. Desconec el nombre total de convocats. Però la xifra d'assistents valida les retallades educatives? Les absències són un full en blanc a destrossar el sistema educatiu? Ens quedarem a casa, veurem la tele o cridarem a les xarxes socials mentre destrossen el futur dels nostres fills, el teu, el seu, el del país? Jo vaig maltractar el meu. Ells ho volen fer amb el demà dels d'ara. Nosaltres semblam disposats a deixar-los fer. Apa, fem, fem, que demà tan sols en quedaran les engrunes.

Apa, fem, fem, que demà tan sols en quedaran les engrunes.

¿Confía en que Rajoy cree empleo antes de finalizar la legislatura?

FRANCESC PÉREZ 32 años, Canovelles

"No. Este país se está yendo directamente a la ruina. Lo que se debería hacer es buscar nuevas estrategias".

MONTSE CUNILL 67 años, Granollers

"En absoluto. Rajoy es un mentiroso, como ha quedado claro desde que gobierna. Como presidente no le pongo uno, sino tres ceros".

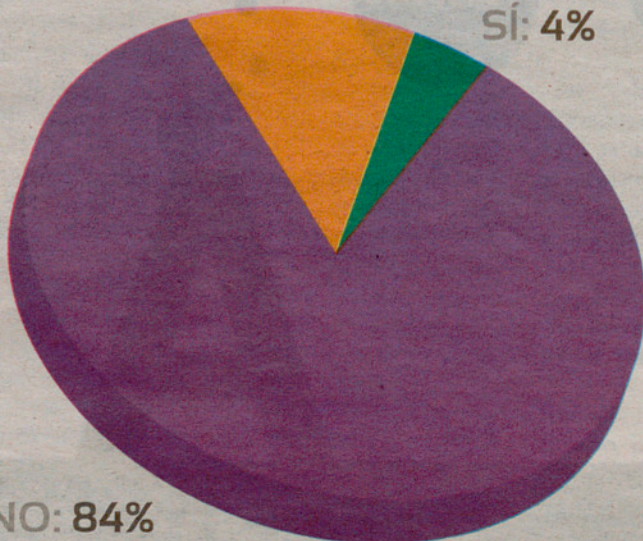

JOSÉ CARRASCO 65 años, Granollers

"Yo diría que eso no se lo cree nadie".

NS/NC: 12%

Sí: 4%

Encuesta: Oriol Serra
Fotos: Xavier Solanas

Encuesta realizada a 100 personas escogidas al azar en las calles de Granollers el pasado lunes, 29 de abril de 2013.

Clarors i Ombres de Polseres Vermelles

L'entusiasme que aquesta sèrie d'Albert Espinosa ja va despertar la temporada passada, als grans i als petits, em va encuriar. I vaig voler saber de què anava. Hores d'ara, ja finalitzada la segona temporada, penso que potser ja es pot fer alguna reflexió sobre una sèrie que ha arribat fins i tot a cridar l'atenció del rei Mides de Hollywood (Steven Spielberg), un director que sap endevinar on hi haurà un èxit. Bé, de moment, la sèrie ha tingut una excel·lent audiència.

Sobre les clarors de la sèrie; el millor de tot, penso, són els joves actors. No són fàcils els seus "rols". Nois amb malalties greus que suposen amputació de membres i que, per tant, els converteixen en discapacitats físics. Un dels xicots ha de representar una certa disminució psíquica. I te'ls creus a tots, sobretot al líder dels Polseres, el Lleó (Alex Monner), que posa una gran convicció en la seva interpretació (de vegades massa i tot). Segur que la jovenalla espectadora s'ha pogut adonar que la unió fa la força. En el cas de la sèrie, quan s'ajuden mútuament, aconsegueixen trobar el valor necessari per suportar el dolor, la soledat, l'angoixa que comporten les respectives malalties.

I la banda sonora. Uns senzills acords de piano, o les emotives lletres de les cançons, que no fan vessar la llagrimeta fàcil, però que trasbalsen un bon xic.

Molt ben aconseguits alguns dels tocs fantàstics. Sobretot els moments en què els personatges que coincideixen, bo i estant en coma, es troben i dialoguen. També l'aparició d'una mena de nena/àngel que ajuda alguns dels protagonistes en moments clau.

Anem a les ombres. És horrible el que li passa al Lleó. No té cura i es desespera, crida, diu renecs. Però quan els metges li fan saber els resultats de les proves, no és pas la primera vegada que es posa a dir disbarats. Ho fa quan s'enfada amb el senyor Benito, amb els companys. Per què aquesta abundor de paraules malsonants? Potser cridar així, amb el to amb què ho fa, sembla molt realista en una sèrie que no sempre ho és. I quan el Lleó va a veure el seu pare? Penso que ni al pitjor pare no se l'hauria d'insultar de la manera que el Lleó ho fa. Al cap i a la fi, per desastre que hagi estat un pare, és el qui ens dóna la vida. Va ser una escena per apagar l'ordinador.

Per mi, la part negativa dels tocs fantàstics seria l'Ignasi —el noi que mor a la taula d'operacions— anant al darrere del Jordi en un pla —diguem-ne— d'esperit fantasmagòric. No el deixa de petge! I una es pregunta si ha estat, també, un toc fantàstic el fet que els Polseres se'n vagin cap a les Illes en vaixell, que es fiquin d'esquitllentes en un hotel de luxe, que prenguin grapat de menjar directament de les safates d'un bufet obert, i que es llancin a la piscina amb roba de carrer. I tot això ho fan sense diners. És fantasia?

Veus autoritzades diuen que la TV pública hauria d'educar. Algú té en compte a quin públic ha interessat més la sèrie? Quin model se'ls dóna als nanos? Els joves espectadors admiren molt el Lleó, el líder dels Polseres. Esperem que prenguin model de les Clarors, no de les Ombres. Però, quina garantia en tenim?

MONTSERRAT MEDALLA
Filòloga

Montserrat Medalla